

ஞானியின் பொன் மொழிகள்

- சத்குரு ஜகி வாகதேவ்.

விருப்பு, வெறுப்பு வேண்டாமே!

“சில விஷயங்கள் எனக்கு வசதியாகவே இல்லை” என்று பலபேர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். விரும்பும் வசதி கிடைக்காததால் வாழ்க்கை சிலருக்கு நரகமாய் இருக்கிறது. ஓர் உண்மை தெரியுமா? உள்ளபடியே வாழ்க்கை எப்போது வசதியாகிறது என்றால் சில வசதிகளுக்கான தேவைகள் உங்கள் மனதிலிருந்து நீங்கும் போதுதான். இதுதான் வாழ்க்கையின் அடிப்படை உண்மை. விருப்பு, வெறுப்பு என்று சில வற்றை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் வரை, வாழ்க்கை போராட்டமாகத் தான் இருக்கும்.

வாழ்க்கையை, அதன் தன்மை

யோடு முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறபோது, வசதிக்குறைவு என்கிற ஒன்றே வராது. மாறாக ஆனந்தம் மட்டும்தான் நிலைத்திருக்கும். சிலபேர் நிலையான மகிழ்ச்சியை ஆனந்தம் என்று சொல்வதில் கூடுதல் சுகம் காண்கிறார்கள். ஆனந்தம் என்றாலே அது உச்சநிலைதான். போனந்தம் என்கிற சொல் மிகையானது. ஆனந்தம் என்பதே பொதுவானது. மகிழ்ச்சிக்கும், ஆனந்தத்திற்கும் இருக்கும் அடிப்படை வேற்றுமை அதுதான்.

மகிழ்ச்சியை நீங்கள் விலைக்கு வாங்கலாம். அது நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்காது. உதாரணத்திற்கு இரண்டு சக்கர வாகனம் வைத்திருப்பவர் ஒரு கார் வாங்கினால் மகிழ்ச்சியடையவார். அந்தக் கார் தொந்தரவு தரத் தொடங்கினால், அதே கார் அவருடைய துன்பத்திற்கும் காரணமாகி விடுகிறது. ஆனால், ஆனந்தம் என்பது நம் உள்ளிருந்து ஏற்படுவது. இந்த ஆனந்தம், இன்ப - துன்பம் இரண்டுக்குமே அப்பாற்பட்டது.

ஒரு மனிதன் எப்போதும் ஆனந்தமயமாக இருப்பானே யானால் சராசரி வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்கள் அவனைப் பாதிப்

2ஆம் அட்டை தொடர்ச்சி..

பதில்லை. அதற்காக வாழ்க்கையின் அன்றாட அம்சங்களிலிருந்தும் அவன் விடுபட்டிருப்பான் என்றும் அர்த்தம் இல்லை. ஒரு மரணம் நிகழ்கிறதென்றால் அதற்காக வருந்திக் கொண்டே அவனால் ஆனந்தமாக இருக்க முடியும். அவனுடைய அடிப்படைத் தன்மையாகிய ஆனந்தத்தை யாராலும், எந்த சம்பவத்தாலும் மாற்ற முடியாது. அதற்கு ஒரே வழி விருப்பு, வெறுப்பு போன்றவற்றைக் கடந்து வருவது.

சில விஷயங்களை நமக்கு வேண்டும், வேண்டாம் என்கிற போதே சில எதிர்பார்ப்புகள் தொடங்கி விடுகின்றன. அந்த எதிர்பார்ப்புகள் அகந்தையின் காரணமாக எழுவவை. அகந்தை உங்களைக் கட்டி வைக்கிற ஒரு கயிறு போல. அதனை அறிவு என்கிற நெருப்பு கொண்டு நீங்கள் எரித்து விட முடியும். எரித்த பிறகும் ஒரு கயிறு போலத்தான் தோன்றும். ஆனால் அந்தக் கயிற்றால் யாரையும் கட்டி விட முடியாது. அகந்தை என்கிற கயிறு எரிக்கப்படாத வரையில் அது உங்களை வாழ்வில் கட்டிப்போடுகிறது. அதை எரித்தபிறகு அகந்தை இருப்பது போல் தோன்றினாலும், அதனால் உங்களை எதுவும் செய்ய இயலாது. அப்போதுதான் முழுமையான ஆனந்தத்தை உணரத் தொடங்குவீர்கள்.

உள்ளுணர்வில் ஆனந்தம் இருக்கிறபோது வாழ்வின் சகல அம்சங்களிலும் உங்களால் முழுமையாகப் பங்கேற்க இயலும். வீண் விவாதங்கள், தேவையில்லாத வாக்குவாதங்கள் போன்றவற்றில் ஈடுபட மாட்டீர்கள். வாழ்க்கையில்

ஒரு முட்டாளும் எப்போதும் அமைதியாக இருப்பான். முற்றும்

உணர்ந்த ஞானியும் அமைதி நிலையிலிருப்பார். ஆனால் இருவரின் அமைதியும் ஒன்றே அல்ல.

முட்டாளின் அமைதிக்கும், ஞானியின் அமைதிக்கும் மூலத்திலேயே வேறுபாடு உண்டு. ஒரு முட்டாளும் எப்படிப் பேசுவது என்று தெரியாததால் அமைதியாக இருக்கிறான். ஒரு ஞானியோ வெறுமனே விவாதிப்பதால் பயனில்லை என்று உணர்ந்து அமைதியாக இருக்கிறார். ஒரு முதுமொழி உண்டு. “ஒரு மனிதர், தான் எண்ணுவது சரி என்று உணர்ந்தும், அமைதியாக இருப்பாரேயானால் அவர் இறைத்தன்மைக்கு மிக நெருக்கமானவர்” என்று. இது மிக முக்கியம். உங்கள் கருத்து சரியென்று தெரிந்துவிட்டால், வாழ்க்கை முழுக்க விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கத்தான் தோன்றும். ஆனால் உங்கள் உள்ளுணர்வுக்கு சரியென்று பட்டாலே போதும். அதை உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

விருப்பு வெறுப்பால் ஏற்படுகிற தீமை என்னவென்றால், உங்கள் கண்ணோட்டங்களுக்கு ஏற்ப இந்த உலகம் முழுவதையும் வளைப்பதற்கு வாழ்க்கை முழுவதும் முயன்று கொண்டிருப்பீர்கள். விருப்பு, வெறுப்பின் அடிப்படையில் உலகத்தைப் பார்க்கிறபோது, நிபந்தனை இல்லாத வாழ்க்கையை உங்களால் முழுமையாக நுகர முடியாது. விருப்பு, வெறுப்பு ஆகிய நிலைகளைக் கடந்து வருகிற மனிதர், வாழ்க்கையிலிருந்து விலகி ஓடுபவரல்ல. வாழ்க்கையில் முழுமையாக ஈடுபடுபவர்.

(பொன் மொழிகள் தொடரும்)